

ואולי, אולי אולינו הן הערלות. אוניהם
לבם של הורים שכולים, מתות. הוא, והם
ומעם את קולות בנם גם מעבר לשבע
רקיעים.

לענין דאז מרס הכמל, בדרך אלץ
היה של חיה, מרס — עד דרחה אל
אונס, נראה רחוק מן הגמל האמיתי
ועונתה של מרס, שכנה גאה, בתים
איים, מהן יריות עצמות גנינו, רי
עצם "מצליח" רשעים, רחוקות
ביותר כאן מכניות מרשעות, כאן ש
שלחה מנותה, תאמנס?
רחוק תקרי, דאז היה אל חולמים על
בית כנסת, בצי, לתאמרת, כנראה
עוד מחינה אסופה עצמאות חלילה כאן
כתובה, המצאנו, הפחדו מיד מלים,
לכנע הוצאנו מלך של תרעיצו..."
כן, כאן נרסנו חזר של מחינה רחוק
אחרי אהבה חזר של תחילה, כאן
שחיה תחבר אל רחוק, כאן שור אל מחל
של שנית, עוד אל לרשעה ה
רובח של שם של חלוסי, החד.

בין ההזמנות שנשלחו מהטכניון בחיפה למעמד הענקת התוארים, בל"ג בעומר, נשלחה הזמנה גם אליו. אך הוא גימנה עם הנופלים * בן למשפחה רבנית שהצטיין בלימודיו וראה את עתידו במדע * קצין מוכשר בצה"ל וצעיר ירא-שמים היה *

לבית החולים. תל-השומר לבדיקות. התחל לא יקרא יותר בבית הכנסת, אולי יקרא
צאה היתה: תשעים ושבעה אחוזים. מינוחה לקריאה בישיבה של מעלה.

אב משתתף. הוא גושא ענינו לאם, הישיבה כל הזמן צנופה בהרדוריה, בשמלה כהה ובכיסוי ראש, ואינה מוצה שיהי מעטם לפעם מסתכלת היא במחנותיו של מתי, בנה"בכורה התלויה ממול, או בולענות המונחים על השולחן: תעודת מכתביו, תמונותיו, מספר לנו חבר הצעיר:

ב'ברכישת' מרשת מאמשים' ב'
היא מרשת שקלים, בא' חתי הכותב' ב'
משך יום השבת סיפור לנו על חכונותי
הבאה. אתה הורבא לקנות ספרים במקום
שול למדודי; כדי להשלים את חבילות
החומר והאשון קצב. אב' את התעודה
החומר קיבל, א"י"ה ב"ל' ב'בומר, עתה.
עצ' דרת חידתו למדודי תעלת סוף
הוא צד זמן רב מנוי למדודי נוספים:
עלי' להתכונן. לחומר השני: „מאסר",
ב'ים האשון בבוקר, ב' בפברואר, חלק.
ב'ן צ'ש'ם. יקחתו שפדמ' התרכוז חלק

לבית־החולים. תל־השומר לבדיקות. התחל
צאה היתה : תשעים־ושבע אחוזים.

— מִתְּ לֹא רָצָה לְהִיט, 'צְבֻנִים', הוּא
צִבְצֹל, הַגִּיעַ לְיָחִידָה קִרְבָּנָה. מִמֵּד אִמָּה
לֵל: 'אֵינִי רֹצֵה לְנֹעַל בְּצֶבֶד עֲלֵיכֶם
אֲבֹאִימָה', וְאֵן הוּא צוֹרֵר שְׂמִירָת שְׂרִינֵן.
מִמֵּקֶצֶינִם הַחֲדָשִׁים בְּרֹדִים בְּסִירָה
שְׂרִינֵן. אִךְ אִמָּה עָלִין אֶחָד מִמֵּסְדֵּינִם בִּי
לְהִיט: 'מִדָּה הִיא הַטּוֹב בִּן הַטּוֹבִים,
הַעֲלִינִי בִּין הַעֲלִינִים'. כִּךְ הִיא בְּצֶבֶד, כִּךְ
הִיא בִּין הַבְּרִינִן כִּךְ הִיא, גַּם בְּלִימְדוֹתָי.
חֹרֵר הָאֵן מִסֵּפֶר:

בית מלכות המדימי שירת מן הכתובים. בפרק הקרובות הגיע ההוא ויחידו דל תלעת סאקא. ימים רבים לא שמענו עליו או, באותו מין אייר ודן לערעב שבוותן על אחרים, ורק ערב שבוותן בקלון או בברבורה שהוא יושב בית התלעל. כאשר קיבל חוסמה החליט הבית, ואמר לו אם חושד רגלי יותה, יאמר ערב ווא סיס דל רבים ממחבריו שנמלך בשעת הקרבות, לא יאחזק ממנו לימיו. שמשאלו, או סיס את הוועיס דבאב. שמשאלו את סגן שמשנה.

יום ברפח. ליתא אותו דעל למכונת
שם נפרדו.
הצעה. אפי' משתק. ראינו כי הגי'
לפרט שקשה עליו הדיבור. פתח תא'
וספר.
— כל הלילה דעו השכנים. הם חשש'
הלכט ולקטר לנו! אנשי' צדקה-ה'
יגו. לנו לקאן וסחוקה, סיפור לשכנים
וגם הם חששו! הלכט-הם באו למחנן
בבוקר ביום השני, כ-26 במברואר. סיפור
ואו הלפ' ביום ראשון. בבוקר עוב או
פחית, בערב נפל. הירטרות שנות הדי'
נפל באימונים. נפל בעת שגשגו. חזק
החפץ בדרך בן רמאללו ליתריו. כן
במשך הומו דענו כי היה בדרך. בן
קבוצת סיירלשיווין. כדי לגנוע ליתריו
ולתחפתה בכוח, שעבר את הדרך ונשט'
על כרמלה. אן מהו זה חשב? — הו'
כאן אינו. נשארו לנו דם מיתוריו.

שוב החלו הלימודים, בהבחינות ראשונות
ועד עזרת מאה היום עבר על היום; "מע-
לה", "טוב מאוד", "טוב מאוד", "מע-
לה", כך בחורה ובנויאים, כך בחורה
וכך בפיסקים ובמתימטיקה. עוד: קול
מופלא היה לה. היה עובר לפני החיבור
בהפליה: היה גם קורא בחורה, יתירה
מנו: בכל יום יכניסוהו היו כמכבדים אור
לה לקרוא בחורה והוא היה קורא בצי-
ח. מופלא: "ידברתי אל שמשא חשאי
מות שני בן אחיך, כפרתם לפני" ו-
ימותיו". וכך גם היה, מופלא קריאתו
בהקשר: היום, ואמר טוב, טוב, פנו
דרך, הרגשו מכלול מדרך, עמית, א-
ביום הכיפורים ואחרון, בקינות שפרו
בא - חור הביתה גברת חיים אקדוש
עייף וגב, כאשר בקשתי חיים אקדוש
לול לקרוא בחורה - סיבה, עייף חור
בן מאוד, וחושש שישלם ביום הכיפור

ג' נלכסם לביתם של אסל ודוד
 הנהיגם ההורים והבן הצעיר אף
 שהידידים בחדר מרמסו ואף אבן
 לזית רק תמניה אחת: תמנונה של הדב
 בכורה: מחיתורו רוצנוני.
 במשך כל שעת שירחנו: שחקה ה'
 את מגילת זיו של הדב הכמור, ו'
 שחסימם בנפלו לפני כרבעה חודשים.
 ומעון מפי הידוע האח הצעיר בדם
 של חפציו לשימוש תחילה על הבית: על
 הורים: מהו: תכונות, ממש, שחנני
 ולבנם: הידוע גדל ומה מקור וצור'
 שחנני: שחנני: לן אפסור תאמר מ'
 דוד רוצנוני:

אֶלְדֵּדִי בְּבוֹקֵנוּבָא, שְׁחִישִׁיכִי אֶל־
אֶסְכֵרִיָּה חֲיִיבִי - חֲיִוֹד דְּהִי, מְקַבֵּל
בְּחֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל אוֹתָם יָמִים וְאוֹתָם סִי
יִבְרָה, אִימִי מִלְחָמָת, הַעֲלֹמִם בָּאִי וְכַחֲכוֹר
שִׁיעִר הַנְּעִיז - עַל לְרוֹסִיָּה, וְהַגִּיתִּיכֵל סִי
אֶת־הָאֵדוֹמִם, לֵאל אִירֹכִי הַקִּימִים, וְבִעַת
רִבֵּב נִפְלֵתִי שְׁבִי' הַגְרָמָנִי, כִּשְׁוֹר נִסִּי
יִיִּוִּמָה מִלְחָמַת הַקִּימִים - שְׁחִיבִי וְלֵדִי
וְלֹדִידִי, לֵאל מִצְאָתִי אֵל אֵל לֹלֵא אֶס־רִק
וְלֹדִידִי, בְּחִימִי וְיִוִּדִי חֲכֵנִי, לַעֲלֹת
יִצְרָה, שְׁכֵן בְּלֵל יִמִּי וְיִוִּדִי עֲבָרִי עֲלֵינוּ
לִיחְמוּמָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחִיחֲנוּ, חֲבִיר
נִגְוֹתֵי הַנְּעִיז - שֶׁל הַמְּוֹחִי' בְּעִינֵינוּ, אֲחִי
אֵלֶּה, שְׁלֹמֵךְ דִּרְמִי, כִּיִּם רַכֵּב, שֶׁל
יִרְמִיָּה־נָבִי, אֵל אֲשֶׁרִי נִצְלֵה, הֵיא הֵיא
חֵילָה חֵרֵב מִתְּחִילֵי אִינִינִי מִצְרָנִיבִי, שְׁחִי
אֲחֵר בְּשׂוֹאִינִי בִּקְדֵל לֵנוּ, בְּרוֹסִיָּה, בְּנוּ
כִּיכֻרֵנּוּ מִתְּחִילֵי, קִרְאֵנוּ לֵאל שְׁלֹשׁ סִי
בְּנוּ מִצְרָנִיבִי, שְׁבַעַת 1946, בְּחִיחֵי
בְּנוּ כֵּן שֶׁנֶּה - תְּחִילִינוּ לַעֲלֹת אוֹרֵה
בְּנוּ, אִירֹכֶה עֲבָרֵנוּ - נִגְבֵּנוּ בְּבוֹלוֹת רוֹם
וְיִוִּסְמִילֵי הַנְּוֹהֲגִיָּה, יִדְרֵנוּ כִּסְפֵיכֶם
מִסְמִילֵיכֶם, הַגִּבֵּי, הַנְּעִיז אוֹרֵה, אֵל כֵּן
דִּינִי, שְׁלֹשׁ, בְּרוֹסִיָּים' כְּחֹדֶשִׁים יָמִים
בְּצִירֵי הֵינִי בְּמִתְחֵלֵי הַמְּסַלֵּסִי, בְּעִתְלִיחֵי
שֶׁנֶּה, וְעֲתִירִנִי לֵאל חֲלָפִי, חֲתִי־שִׁנֵּי
בְּחִיחֵי, בְּקִינִי קִלְוֵת רִיבִים עֲפִירִים, בִּיג
בְּחִיחֵי, בְּנוּ כֵּן הַשְׁנִי, אֲשֶׁרִי אֵל
שְׁחִיחֲלֵנוּ לַחֲכֵם בְּדִיר, הַשְׁכֹּחִי, דִּיר, הַתִּירֵה
בְּעִצּוֹתֵיכֶם, לֵהִי בְּחִיחֵי חֶסֶד, כֵּן בִּי
הֵיחֵה בְּעִסְלֵיכֶם, בְּאִרְנוֹן, תִּירֵדֶךְ, בְּגִי־עֵקֶר
בְּנוּ - דִּרְכֵי שֶׁנֶּה הַתִּירֵה מִתֵּי
בְּנוּ (מִתֵּי) - מִסְפֵּקֵה, אֵל נִסִּי

כאן נכנס לדבריהן הן והציע אסמין
(אסמין) אסמין הוא:
במקום שהפסוק אה אה
אין בעד שנה אסמין אה בית המטה-
היחיד, "בנה" ואעפ"י ללמוד בסכנות
הלימוד מסיקו. כאח"כ אה אה אה
אין הציע חור על רצונו להמשיך ב-
הפסוק שהפסוק אה אה הוא כאח"כ
בבית המטה מדרו, צערים ממנו
הוא:
אין לא זכה. אין רוצה להמשיך
בדרו.

בימים אלה חל ליג בעומר ותקם מ
גינת הומת הסטניון ומקנית למח
א רוצנוייג: בליג בעומר יעירם מ
חלוקת החצרות. ואי יקבל את התואר
הששון שלו מיד הפרוקטורם ובסניו.
כאן למד כמצער ראשן. הנדס כר
מית. וכמצער צור. סייקה רעניית
כר. בליג בעומר יעירי הלי להית מ
דול בחיון של מתי רוצנוייג. מתי לא
יקבל את התעודת ותואר. כבב ארבע
תוים עברו מעת נפילתו. חתם באת
הודעה שניה. כמסניון החיאי: סליחת
סנינו. אורגא חתם. הורים קבל את
תעודתו של הבן. כאב הורים גבר. פס
אם לא כחטם למלא את מקום הבן.
מבלת התעודת ותוכנה המסנין.

מספר לדל האב:
— מתחתיו לדל בבית הספר החדש
לאומי, "יבנה" שבחופה סיים גם את
בית הספר התיכון. בסרט יעקב לאמור
שבנינו "קדוש שנת למודים ברישה"
ולא קדם, ב"מדרשית" בסרט שנה, ב"חגי
מאלי", ב"מרקובי" שבירושלם, לאחר
מכן גייס לעזרתו אקדמאים — "חחל
למדי שבנינו במסגרת שרותו הצב'
אי קיים סרטם שונים: מ"כיים, קצינים
הנה קראנו: בתעודתו — "חתי" —
931657, ונוצרינו מתחילה: "עצמני" —
קורסים הקצינים. ע"ס זאת קדשה שעות
רבות ללמודו ולעיסתו וקצינים והנה
דסם שבנינו: מן המעולים בתלמידים
החדשים! הנה: עזותו! בעת שמד
הצטרף לקורס קצינים הטיל אתו.

צנחא הנחה לישראל

2257 53

27/2/68

משה בן יוסף
מזרחיים
מזרחיים

[illegible][illegible]

בא אל אלהי ישראל ואלה אנחנו חיינו ואם גמול
המעשה ואלה האנשים אשר משלימה עם פקודה
לעולם גילוי תוך זמן שבתים המעולה בחוק
ושמירת מוסר

(כ) גם מלוי חקינו וקרע מלוי חקינו
 מלוי ידע כמלוי חקינו מלוי חקינו
 מלוי חקינו מלוי חקינו מלוי חקינו

م. ل. ز. م. د.

הפניתי לר"מ - ר"מ

מכרם וזוהי

סג"מ מתתיהו רוזנצווייג

ז"ל

(שנה לפטירתו)

זכרונו לברכה, צירוף מלים אכזרי, בהיצמדו לשם עלם בן כ"ג, שכי רצינפל בעת מילוי תפקידו ובסמלו את זיו העלומים שפס ואיגנו עוד. בשלהי תשי"ט מסיים מתי את בית הספר הדתי "יבנה" בהצטיינות ומצטרף לבית הספר התיכון. כמעט שאין ניכרים בו אותותיהם של משברי היתבגרות וההצטיינות בלימודים, ש"אפיינה את דרכו אינה נפגמת כמלוא הנימה הוא משלב באורח מופלא ליימורי קודש וחול, בור סוד שאינו מאבד טיפה עם זאת, מתעמק הוא בלימודים הריאליים ועושה בהם חיל. צנום וחיוור, אך שופע מרץ בלתי נלאה מסייע לחבריו בפתרון בעיות סבוכות.

בקיץ תשכ"ג מסיים מתי את בחינות הבגרות בהצטיינות. השילוב ה"מופלא שאפיין תחנות חשובות בחייו אינו מרפה ממנו. הפעם — שילוב של ספרא וסייפא — לימודים בטכניון וצבא ואין הוא שנוע לעצות המנסות להניאו מצירוף קשה זה. קיץ תשכ"ז: מתי הוא עתה מהנדס וסגן משנה, כשהוא בן כ"ב בלבד. לוחם במלחמת הישע. בחדונה השיח באוזני כי השכיל לסיים לימודי המיתון או בארץ, אך הוא שופע אופטימיות: אל דאגה — העבודה מובטחת, כשאונותיו על הישגיו ח"נאים: נפרד לשלום ולא יספתי לפגשו. מי מילל ומי פילל שזו תגישתו ה"אחרונה.

שבת פרשת משפטים. הביקור ה"אחרון בבית שובבות-נעורים בבוקר ר"ו של יום א' נפרד ממשפחתו כ"החיוך על שפתיו לא חולפות 24 שעות ומגיעה בשורת האיום כי כדור תועה קפד פתיל חיים עשירי תוכן. יהי זכרו ברוך.

חיים טוביהו (טאובה)

חברו לספסל הלימודים

פיקוד הדרכה • בסיס הדרכה מס' 1 • בית ספר לקצינים

תענוזות במדד

מס אישי 931653 דרגה רב"א שם רוזנצוויג מתי חיל חכ"ל

השתתף בקורס קצינים עתודה אקדמית מחזור אוגוסט 67

מתאריך 6.8.67 עד תאריך 4.10.67

וסיים אותו בהצלחה

מפקד בית הספר

4.10.1967

תאריך

טופס 2520/4 (2/60)

הטכניון מכון טכנולוגי לישראל

זאת לתעודה כי

מתתיהו רוזנצוויג

שנה וסים למודיו בחוק מלא חובותיו בתקן ועמד בבחינות בהלכה
בחדש אב תשכ"ז (אוגוסט 1967) בהתאם לחוקה ולתקנות של המכון
ועל יסוד השגיו הוענק לו ביום הזה התאר

מוסמך למדעים בהנדסה כימית

על כל הזכויות שמקנה תאר זה

נתן בחיפה ביום י"ח באייר תשכ"ח
(16 במאי 1968)

נשיא

מזכיר אקדמי

תעודת בגרות

המגמה המתמטית-פיסיקלית

ר ר ז נ צ ר י ג מ ת ת י ה ר

שנולד סטרוזניץ רוסייה

ביום כ"ב' לחודש ג'סן בשנת תש"ה 1945 אפריל 6

ונתקבל למחלקה החמישית (שנה"ל התשיעית) בשנת תש"ך

גמר את חוק הלימודים במחלקה העליונה של המוסד (שנה"ל השתים-עשרה)

בשנת תשכ"ג ועמד בבחינות הבגרות של משרד החינוך והתרבות.

על יסוד לימודיו במוסד ובהתאם לתוצאות בחינות הבגרות
קיבל את הציונים הבאים:

תנ"ך	סוב	(8) ביולוגיה	סוב	(8)
תלמוד תוכנית מורחבת	סוב-מאד	(9) גיאוגרפיה	סוב-מאד	(9)
עברית	כמעט-סוב	(7) ידיעת ארצנו		
אנגלית	כמעט-סוב	(7) היסטוריה	סוב	(8)
מתמטיקה	כמעט-סוב	(7) ידיעת העם והמדינה	סוב	(8)
פיסיקה	סוב-מאד	(9) התעמלות	סוב-מאד	(9)
כימיה	סוב-מאד	(9)		

על יסוד כל אלה ניתנת לבוגר

ר ר ז נ צ ר י ג מ ת ת י ה ר

תעודת בגרות זו המוכה את בעליה להתקבל בלי
בחינות כניסה לאוניברסיטה העברית בירושלים
ולטכניון העברי בחיפה

חבר המורים

המנהל

מ כהן

יזקק
יבא, יבא
יבא, יבא
יבא, יבא
יבא, יבא

יום ה' לחודש סיון תש"כ

לתעודה זו ניתן תוקף על ידי משרד החינוך והתרבות

ביום 5 לחודש סיון תש"כ מס' 184

12 ביולי 1964

